

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sacri sacerdotij defensio co[n]tra Lutheru[m]

Fisher, John

Coloniæ, 1525

VD16 F 1240

Qvarta Scriptvra Hiere. 31.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30878

a dño, & multitudo pacis erit eis, atq; in iustitia stabiliēti. Ista nemo nō intelligit q̄ procul absint a pluribus, qui sub militan-
tis ecclesiæ statu uitā agunt & uere credunt. Nunc em̄ etsi q̄-
dam sint, qui doceant a dño, & qui multitudine pacis fruant,
sintq; in iustitia firmati, Palā tamen est ea nequaquā singulis cō-
uenire. Nam complures ex his qui fidem habent, ob quam &
Luthero sunt ecclesiæ filij, neq; tamen pacis multitudine fru-
untur neq; in iustitia stabiliti sunt, quum ab utraq; se penume-
ro decident. Haftenus itaq; pro duabus illis scripturis, quas e-
65, simul & 54. Esaiæ produxit, responsum est.

QUARTA SCRIPTURA Hier. 31. VIII

Non docebit unusquisq; fratrem suū & unusquisque
proximū suū dicēs. Cognosce dñm. Oēs em̄ sciēt
me a minori usq; ad maximū. Sic em̄ in Hieremia
scribitur. Et non docebunt ultra unusquisq; pro-
ximum suum &c.

Quæ scriptura tamen si quadamtenus in ipso dilapsu spirit⁹ Acto. 2.
sancti super discipulos in unū congregatos uera fuisset, plenā
tamen & integram ueritatem non habebit, nisi pro statu glo-
riæ, atq; id quidē non solum ob id, q̄ neget ulterius proximū
a proximo docendū, uerū etiam ob id, quod subditur. Et pec-
cati eorū non ero memor amplius. Nam quis dubitat, quin ex
his, qui fidem acceperunt pleriq; pro peccatis suis damnandi
sint. Quomodo ergo fiet q̄ citra legis nouæ dationē, nō erit
deinceps peccatorū memor deus. Sed & si prorsus uerū sit, q̄
nemo proximū suum ultra doctur⁹ esset, profecto neq; Chri-
stus Petro, neq; Petrus & Paulus alijs tam obnixe mādassent
uti proximos ipsi docerent.

Sed uideo quid Lutherus obijciat. Nimirū hæc ipsa uerba, Heb. 8.
per Paulū ad Hebræos esse recensita, uelut ad p̄sentē ecclesiæ
statū spectātia. Verū ego ut non inficior uac̄ uerba Paulum
illic recensuisse, ita nec fateor optere sequi, ut pro hoc tempo-
re iam penitus impleta sint. Nam ut exhibitio legis ueteris &
eius merces non ad idem tempus pertinebant, tamen si testa-
mentum uetus utranq; complectebatur, sed lex uetus in mon-
te Synai tradita fuit, merces uero fuit ipsa promissionis terra.
Sic similiter & nouum testamentum, non modo legem nouā
Exo. 19, 20, 21.

CONGRESSVS TERTIVS

ueruetiā eiusdē obseruare mercedē inuoluit, quā altera qui
 dē in monte Syon promulgabat, alterā uero speramus in cōe
 lo futurā. Quo factū est, ut tā Esaias q̄ Paulus protinus, ut de
 lege quā cordibus hominū erat inscribenda locuti fuissent, de
 mercede quoq; legis nōnihil subiecerint, non id tamen mo-
 lientes, ut idem tempus utraq; respiceret.

Quā rem & Augustinus in libro de spū & litera satis ex-
 plicat dicens. Sicut lex factorū scripta in tabulis lapideis, mer-
 cesq; eius terra illa promissionis, quā carnalis domus Israel cū
 ex Aegypto liberata esset, accepit, pertinet ad testamentū ue-
 tus, ita lex fidei scripta in cordibus, mercesq; eius species con-
 templationis quā spiritalis domus Israel ab hoc mundo deli-
 berata percipiet, pertinet ad testamentū nouū. Hęc August.
 Quibus uerbis dilucidū est, nouū testamentū utramq; cōple-
 ti, hoc est, & legē cordibus inscriptā, & mercedē legis, nēpe
 speciē contemplationis, quā spiritalis Israel ab hoc mundo li-
 beratus percipiet. Alio tamen tēpore legē inscriptā fuisse cor-
 dibus, alio uero mercedē esse reddendā. Et propterea cōtinen-
 ter illic Augustinus subdit. Tunc fiet quod dicit aplūs. Siue
 I. Corin. 13 prophetiā euacuabunt, siue linguā cessabunt, siue sciētia eua-
 cuabit; illa scilicet paruulorū sciētia in qua hic uiuit, qua ex p-
 te per speculū in ænigmate uidet, propter hanc eīm necessaria
 est prophetia, cū adhuc prāteritis futura succedunt, propter
 hanc linguā, id est multiplicitas significationū, cū ex alio atq;
 alio, aliud atq; aliud admoneat, qui nondū æternā lucē perspi-
 cuā ueritatis mente purgatissima contemplant. Cū aut uenerit
 quod perfectū est, & totū hoc quod ex parte est, fuerit euacu-
 atū, tūc quod assumpta carne, carni apparuit, ostendet seipm
 dilectoribus suis. Tunc erit uita æterna, ut cognoscamus unū
 uerū deū, tunc similes ei erimus, quoniā tunc cognoscemus,
 sicut & cogniti sumus. Tunc non docebit unusquisq; ciuēsū-
 um aut fratrē suū dicens, cognosce dñm. Omnes eīm cognos-
 cent eū a minore usq; ad maiore eorū. Hactenus Augustinus
 Ex quo manifestū est prādicta Hieremiæ uerba nequāq; in-
 telligi debere, quantū ad singulos qui sub hoc militantis eccle-
 siæ statuegunt.

De sacra sacerdotij defensione cōtra Luth. XXIX

¶ Ceterū ut donemus Lut hero neminē christianū ignora re dñm. Nū eos qui fidē habent dei, non cotidie cernimus opus habere quo cætera doceant? An non Hebræi illi dei fidē habuerunt, ad quos dixit Paulus? Rursum opus habetis ut doceamus uos, quæ sint elementa inītiū eloquiorū dei? An nō & Galathæ dei fidē habuerunt, quos tamen Paulus delicto quo piā occupatos, uoluit per spirituales instaurari? An nō tot milibus Iudæorū, de quibus in actis dicit, q̄ in Christū crediderunt, alio doctore fuit opus, quū erant nihilominus studiosi legis sectatores, atq; putabant circūcisionē esse necessariā ad salutē? Q̄ si Iudæi qui spiritū sanctū uisibiliter acceperūt hoc errore nihilominus laborabant, ac proinde doctoris egebāt opera, quid de turba christianorū (qui iā sunt) existimabimus? Num non hi doctoribus indigebunt?

IX

Hebr. 5.

Galat. 6.

Actorū. 15.

QVINTA SCRIPTURA, Esaia. 11.

X

R Epleta est terra scientia domini, sicut aquæ maris operientis.

Dicimus impletā fuisse scripturā hanc, ap̄forū tēporibus, quando spū sancto uisibiliter fuerūt afflati, & quando in omnē terrā exiuit sonus eorū. Tunc em̄ uniuersus orbis scientia dñi repletus fuit, non aliter q̄ aquis maris operiit terra, uerū ex eo nequaquā sequiit, q̄ citra id temporis nemo doctoris opera indigebat, quum eius contrarium manifeste falsum cunctis pateat.

Act. 2

SEXTA SCRIPTURA, Iohan. 6.

XI

R ostremo q̄ ex euangelio Iohannis obijcit Christū appellare eos θεοδιδάκτους, Est scriptū in prophetis Et erunt omnes docibiles dei.

Respondemus, neminē absq; dono fidei credere, quum dicit Paulus, Dei donū est, & non ex uobis. Porro si de inspirari, Christus pro eodē accipit, quod est doceri a deo. Ad quē modū nihil reluctamur quin om̄is qui credit in Christū a deo doceat. Cæterū hæc inspiratio pro maxima parte, uti supra diximus, tā imperceptibilis est, atq; id, etiā ei qui afflat, ut adhuc doctore quodā eū egere nemo dubitet. Sed hinc for

Obiectio

H